

София.

КРИВ»:»:

КОНФЕДЕРАЦИЯ
НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ
И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ
В БЪЛГАРИЯ
ГЛАСЪТ НА БЪЛГАРСКИЯ БИЗНЕС

София 2017 год.

**Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси № 702-01-8, внесен от Министерския съвет на 14.07.2017 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СТОЯНОВА,

Във връзка с ваше писмо изх. № КБФ - 753-02-24 от 20.07.2017 г. и молбата Ви за становище по внесения за обсъждане Закон за изменение и допълнение на Закона за местните данъци Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България изразява следното становище:

Подкрепяме по принцип предложения проект, в чието изготвяне наши представители участваха с многобройни предложения и коментари по отделни текстове. Нещо повече, като отговорни изразители на интересите на българския бизнес не еднократно сме иницирали част от предлаганите промени още преди няколко години.

Определянето на таксата за битови отпадъци не според количеството битови отпадъци, а като промил от отчетната стойност на имотите беше не еднократно оспорвана от бизнеса. Редица общини се възползваха от действащата норма на чл.67, ал.2, като въз основа на тази норма твърдяха, че в съответната община не съществува възможност за определяне на таксата въз основа на количеството битови отпадъци, поради което я определяха изцяло като промил от отчетната стойност на сградите. Това от своя страна водеше до значителни размери на таксата, несъответстващо на количеството отпадъци, което генерира отделното предприятие.

Предложените промени за реално въвеждане на принципа „замърсителят плаща“, както и въвеждането на единна методология за определяне на разходите, които формират таксата битови отпадъци се подкрепят изцяло.

Като представители на бизнеса КРИБ не еднократно е настоявал за по-голяма прозрачност, недопускане на дискриминация и ограничаване на корупционните практики при формирането на таксата за битови отпадъци при съблюдаване на както и съблюдаване на принципите заложи в европейските директиви и правни изисквания на ЕС. Справедливото прилагане на принципа „замърсителят плаща“ ще осигури съответствие и с така отстоявания от нас разходопокривен принцип при определянето на таксите.

Предложеното под условие използване на основи, различни от количеството битови отпадъци, като алтернатива на водещата основа, въпреки всички обещания е смущаващо предвид досегашните практики на отделни общини и превръщането от тяхна страна на изключенията в основно правило. В тази връзка ни е необходима по сигурна гаранция свързана с прилагането на законовите норми. В контекста на това е и предложението ни за замяна на „водещата“ основа с „единствена“ основа.

Притеснения буди и предложението свързано с видовете основи при определяне на таксата свързана с услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване - брой ползватели на имота и разгърнатата застроена и/или незастроена площ на недвижимия имот. Това предложение твърде много наподобява досегашното ползване на основата свързана с данъчната стойност на имота, която по никакъв начин няма отношение към размера на таксата за битови отпадъци. Предложението за въвеждане на основа свързана с показатели, които нямат отношение към количеството битови отпадъци е напълно неприемлива за бизнеса. Да не говорим, че така предложена основа ще увеличи размера на таксата в тази си част.

Предвиденото налагане на такса за обекти, които поради естеството си не генерират отпадъци също е крайно неприемлива за бизнеса. Поради това настояваме недвижимите активи на предприятията, които обективно не генерират отпадъци, като водоеми и промишлени язовири на предприятия, хвостохранилища и др. да не бъдат облагани с такса. Тези обекти са на значителна стойност, което води и до много висок размер на таксата за тях, която е напълно непропорционална на отпадъците, които тези обекти биха генерирали, като например във връзка с охраняването на обекта и т.н.

Предвиденото заплащане на компонентите на таксата дори в случаите, когато имотът не е включен в сметоизвозващите маршрути на общината също е неприемлив за бизнеса. Отново е заложило предприятията да заплащат компонентите на таксата, отнасящи се до депониране на отпадъци и до почистване на обществени площи и за обекти, които се намират извън населените места и на практика не се обслужват от общината. Такива обекти изобщо не ползват общинските услуги по сметосъбиране, сметоизвозване, депониране на отпадъците и почистване на териториите за обществено ползване. Обикновено предприятията имащи такива обекти самостоятелно осигуряват тези услуги като сключват договори с отделни оператори, т.е. по същество те плащат за услуги, които нито ползват, нито обективно могат да ползват, тъй като общината не ги предоставя.

Според нас с възприемането на представените от наша страна предложения по-долу, ще се прецизират отделни норми, ще се улесни по-бързото и ефективно прилагане на

изискванията на закона, като в същото време ще се създадат необходимите условия за постигане на основните цели на предлаганите изменения. Конкретните ни предложения се свеждат до следното:

1. В чл. 67, ал. 4 текста *„Количеството битови отпадъци е водеща основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци“* предлагаме да бъде заменен със следното изречение *„Количеството битови отпадъци е единствена основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци за услугите по ал. 8, т. 1 и т.2 - за събиране и транспортиране и за третиране на битовите отпадъци.“*

2. С чл. 67, ал. 5 е регламентирано правото на общинските съвети да приемат основа на ТБО, различна от посочената в ал. 4 (количествата събрани и третиращи битови отпадъци) при наличие на обективни обстоятелства, възпрепятстващи прилагането на ал. 4. Предлагаме тази норма да отпадне, доколкото насочва усилията на общинските администрации към аргументиране на „причини“ за използване на данъчната оценка на имота или други основи, несвързани с количествата битови отпадъци, вместо към обективно определяне /измерване/ на количествата и изграждане на ефективни и прозрачни системи за управление на дейностите и услугите по събиране и третиране на битовите отпадъци.

Предлаганото отпадане на ал. 5 е пряко свързано с предложението по ал. 4. и ще осигури прилагането на количеството битови отпадъци като единствена основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци за услугите по ал. 8, т. 1 и т.2. Законът следва категорично да наложи прилагането на ал. 8, уреждаща изчерпателно основите за определяне на ТБО, обвързани с количеството събрани, транспортирани и третиращи битови отпадъци.

Обръщаме внимание, че практически всички общини отчитат за статистически цели, тези количества, както и че всички схеми за събиране, транспортиране, сепариране и третиране, зависят от точното определяне на количествата битови отпадъци. В същото време е налице достатъчна практика, чужд опит и методи за разпределение на съответните разходи по задължени лица (собственици на имоти), ползватели и определяне на основи на таксите, базирани на количеството битови отпадъци.

3. В чл. 67, ал. 8, т. 3 за услугата по поддържане чистотата на местата за обществено ползване за основа при определяне на таксата са предвидени съответно - брой ползватели на услугата в имота и разгърнатата застроена и/или незастроена площ на недвижимия имот.

Преобладаващата част от дейностите по поддръжка на местата за обществено ползване включват почистване на сняг, рязане на клони, събиране на листа, косене на трева и др. и нямат пряка връзка с количеството събрани, транспортирани и третиращи битови отпадъци. В тази връзка *предлагаме основата свързана с разгърнатата застроена и/или незастроена площ на недвижимия имот да отпадне, като броят на ползвателите на имотите да остане като единствена възможност /основа/ за определяне на частта от таксата за дейностите и услугите по поддържане чистотата на местата за обществено ползване.*

4. Предлагаме чл.71 да се прецизира и да придобие следното съдържание

„Чл. 71. Не се събира такса за:

1. услугите по чл. 62, т. 1, 2 и 3, за имоти, които попадат в райони, в които същите не се предоставят от общината;

2. услугата по чл. 62, т. 1 и 2, когато имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота;

3. услугите по чл. 62, т. 1 и 2, когато предприятията са сключили договор за обслужване с оператори, получили разрешение по Закона за опазване на околната среда и/или Закона за управление на отпадъците за събиране, транспортиране, третиране или предаване на битовите отпадъци за третиране в съответни съоръжения и инсталации, и са декларирали това обстоятелство до 31 октомври на предходната година.

4. услугите по чл. 62, т. 1 и 2 за имоти в които се извършва дейност, при която не се генерират битови отпадъци и данъчно задължените лица, са декларирали това обстоятелство до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождение на имота."

5. В чл. 71, т. 3 следва да се предвиди възможност предприятия, юридически лица и жилищни сгради в режим на етажна собственост, които са сключили договори за обслужване с оператори с валидни разрешителни за събиране, транспортиране на битови отпадъци, да не дължат такса не само в частта ѝ за събиране, а и за третиране, доколкото операторите транспортират отпадъците до депата или други съоръжения за третиране.

6. Предлагаме в ПЗР да се създаде легална дефиниция на понятието **„имоти, в които се извършва дейност, при която не се генерират битови отпадъци"**, като предлагаме следната дефиниция:

„имоти, в които се извършва дейност, при която не се генерират битови отпадъци" са имоти в които са разположени съоръжения на инфраструктурата (трафопостове, възлови станции, абонатни станции, подстанции, тръбопроводи, антени и др.), както и имоти, в които се развиват други видове дейности, които не генерират битови отпадъци..

С уважение,